

Проект
вноситься народним
депутатом України

Королевською Н.Ю.

Солодом Ю.В.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення належного рівня соціального захисту та встановлення справедливих соціальних гарантій для молодих громадян, в тому числі талановитої молоді та молоді з інвалідністю

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України "Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 27, ст. 211 із наступними змінами):

1) у статті 8:

в частині другій після слів "бізнес-центрів" доповнити словами "інноваційних бізнес-проектів (стартапів)", а після слів "розробляється та реалізується" доповнити словами та знаками "відповідна державна програма – ";

після частини другої доповнити новими частинами такого змісту:

"Держава гарантує надання дотації та відповідних компенсацій роботодавцю для працевлаштування безробітних молодих громадян (молоді), прийнятих за направленням державної служби зайнятості за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних, але якій відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається).

Порядок та умови надання дотації роботодавцю для працевлаштування безробітних молодих громадян (молоді) визначається Законами України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" та "Про зайнятість населення".

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною шостою.

2) у статті 9:

частину першу викласти в такій редакції:

"Держава, враховуючи вартість прожиткового мінімуму підвищує розміри допомоги сім'ям на неповнолітніх дітей, стипендій (академічних стипендій, соціальних стипендій та інших видів стипендій) та інших видів матеріального забезпечення молоді, яка отримує професійну (професійно-технічну), фахову передвищу, вищу освіту у відповідних закладах освіти.";

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"Розмір академічної та соціальної стипендій, порядок їх призначення і виплати встановлюються Кабінетом Міністрів України. При цьому розмір:

мінімальної академічної стипендії не може бути меншим прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць;

мінімальної соціальної стипендії не може бути меншим 150 відсотків прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць.

Порядок виплати надбавок до академічних стипендій за успіхи в навчанні, а також порядок виплати соціальних стипендій для окремих категорій молоді встановлюється Кабінетом Міністрів України."

3) статтю 10 після частини десятої доповнити новими частинами такого змісту:

"Підприємствами, установами та організаціями, за рахунок власних коштів можуть фінансувати потреби щодо забезпечення житлом працюючих на цих підприємствах, в установах та організаціях, на умовах повної зайнятості, молодих громадян (молоді). Вказані кошти підприємств, установ та організацій можуть бути спрямовані на будівництво і придбання жилих будинків і квартир, оплату вступних пайових внесків при вступі до молодіжних житлових комплексів, житлово-будівельних кооперативів, а також на обзаведення домашнім господарством."

У зв'язку з цим частину одинадцяту вважати частиною тринадцятою.

4) у статті 11:

частину сьому після слів "органи місцевого самоврядування" доповнити словами "за результатами відкритого конкурсу" та після слів "спеціальні стипендії для" доповнити словами "талановитої молоді,";

після частини одинадцятої доповнити новими частинами такого змісту:

"Підприємствами, установами та організаціями, за рахунок власних коштів можуть фінансувати потреби молодих громадян (молоді) щодо здобуття освіти у закладах вищої та фахової передвищої освіти незалежно від форми власності та сфери управління, що діють на території України, за різними формами здобуття освіти."

5) після частини другої доповнити статтю 12 новою частиною такого змісту:

"Держава гарантує, у межах програми медичних гарантій, повну оплату за рахунок коштів Державного бюджету України необхідних медичних послуг та лікарських засобів, пов'язаних з проведенням попереднього (при прийнятті на роботу) і періодичних (протягом трудової діяльності) медичних оглядів працівників, а також щорічного обов'язкового медичного огляду молодих громадян (молоді)".

У зв'язку з цим частини третю, четверту, п'яту, шосту та сьому вважати відповідно частинами четвертою, п'ятою, шостою, сьомою та восьмою.

2. Частину першу статті 4 Закону України "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 31) доповнити новим пунктом 9 такого змісту:

"9) проведення попереднього (при прийнятті на роботу) і періодичних (протягом трудової діяльності) медичних оглядів працівників, а також щорічного обов'язкового медичного огляду молодих громадян (молоді) у відповідності до Закону України "Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні".

3. У абзаці п'ятому пункту 5 статті 25 Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 23, ст. 121; 2014 р., № 20-21, ст. 712) після слів "у тому числі" доповнити словами "молодих громадян (молоді) та працевлаштування на".

4. У Законі України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами)

1). абзац п'ятий частини другої статті 7 викласти в такій редакції:

"надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зазначених у частині першій статті 14 Закону України "Про зайнятість населення", компенсації або дотації відповідно до статей 26 та 29¹ Закону України "Про зайнятість населення";";

2) доповнити Закон новою статтею 30 такого змісту:

"Стаття 30. Дотація роботодавцю для працевлаштування безробітних молодих громадян (молоді)

1. Фондом може надаватися дотація роботодавцям для працевлаштування безробітних молодих громадян (молоді), у тому числі на перше робоче місце, для компенсації витрат на перепідготовку або підвищення кваліфікації, фактичних витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, компенсація витрат на

заробітну плату таких осіб, прийнятих за направленням державної служби зайнятості молодих громадян (молоді) віком до 27 років включно.

2. Можливості та обсяги надання дотацій визначаються правлінням Фонду відповідно законодавства виходячи з фінансового стану Фонду.

3. Порядок надання роботодавцю дотації для працевлаштування безробітних молодих громадян (молоді), у тому числі на перше робоче місце, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду."

5. У Законі України "Про зайнятість населення" (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243):

1) частину першу статті 26 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Роботодавцю, який працевлаштовує молодих громадян (молодь), з числа зазначених у пункті 6 частини першої статті 14 цього Закону, та яким надано статус безробітного, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки щомісяця компенсуються фактичні витрати на оплату праці (але не вище середнього рівня заробітної плати, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць) за відповідну особу.

Компенсація виплачується протягом одного року з дня працевлаштування особи за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку. ";

2) частини 2-4 статті 29 викласти в такій редакції:

"2. Стажування проводиться за індивідуальною програмою під керівництвом працівника, визначеного роботодавцем, який має стаж роботи за відповідною професією (спеціальністю) не менш як три роки.

3. На час стажування з особою, зазначеною у частині першій цієї статті, може укладатися трудовий договір з урахуванням індивідуальної програми стажування з ініціативи цієї особи або роботодавця. У разі коли в період стажування особа, зазначена у частині першій цієї статті, виконує професійні роботи, роботодавець за всі роботи, виконані відповідно до наданих завдань, здійснює виплату їй заробітної плати згідно з установленими системами оплати праці за нормами, розцінками, ставками (окладами) з урахуванням коефіцієнтів, доплат і надбавок.

4. Робота керівників стажування може оплачуватися за рахунок коштів, передбачених на підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів на умовах та в розмірах не менше 5 відсотків суми основної заробітної плати,

яку вони отримують за основним місцем роботи, визначених колективним договором. ";

3) доповнити Закон новою статтею 29⁻¹ такого змісту:

"Стаття 29⁻¹. Стимулювання працевлаштування молоді, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової служби, військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, альтернативної (невійськової) служби

1. Молодь віком до 27 років включно (або старше, у разі продовження навчання у вищих навчальних закладах), яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової служби, військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, альтернативної (невійськової) служби, може залучатися до роботи на умовах стажування з метою набуття практичного досвіду роботи та оволодіння професійними уміннями і навичками.

Стажування здійснюється на підприємствах, в установах, організаціях, у фізичних осіб – підприємців, осіб, які забезпечують себе роботою самостійно.

На осіб, залучених до роботи на умовах стажування, поширюється законодавство про працю.

Запис про проходження стажування роботодавець вносить до трудової книжки.

За результатами проходження стажування роботодавцем надаються рекомендації щодо професійних та ділових якостей особи, умінь, навичок та досягнень, проявлених під час проходження стажування.

Примірна форма договору про стажування випускників затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

2. У разі залучення до роботи на умовах стажування осіб зазначених у абзаці першому частини першої цієї статті, з числа зареєстрованих безробітних за направленням територіального органу Державної служби зайнятості роботодавцю щомісяця протягом строку дії договору про стажування випускника компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.

3. Роботодавцю, який за направленням територіального органу Державної служби зайнятості працевлаштовує зареєстрованих безробітних з

числа осіб зазначених у абзаці першому частини першої цієї статті, строком не менше ніж на два роки, компенсуються витрати на перепідготовку або підвищення кваліфікації таких осіб. Сума компенсації встановлюється в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації, але не може перевищувати п'ятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленого законом на дату здійснення роботодавцем такої оплати.

4. Компенсації, передбачені частинами другою та третьою цієї статті, надаються за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частин третьої та четвертої цієї статті, у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, в тому числі реорганізації або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності або штату або за угодою сторін до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

На роботодавців, які претендують на отримання компенсацій, передбачених цією статтею, поширюються вимоги частини третьої статті 26 цього Закону."

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2021 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Полова Верховної Ради
України**

Підписувач: Королевська Наталія Юріївна

Сертифікат: 20B4E4ED0D30998C040000007FAE280097386800

Дійсний до: 24.09.2020 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 128д9/1-2020/23740 від
03.04.2020

